

Mijn pijpen

Bew. M. Van Aken

1. Ik heb er ve - le, da - nig veel! Daar is mis - schien op aar - de, geen
2. de - ze: zwart - ge - brand en bruin, ge - lijk een lee - ke - broe - der; een

5 mensch die ooit een pij - pen - nest als dit bij - een ver - gaar - de. Ook riep ik soms: De
eer - den, kort, on - zien - de als van ee - nen ver - kens - hoe - der... Maar neen, die blijft hier,

10 maat is vol! En 't zou wel juis - te pas - sen. Om al dat nut - te - loo - ze goed de
want ik heb, ten tij - de van het blok - ken, er me - nig - maal, met blau - wen rook ver -

15 ven - sters uit te jas - sen. Eerst 3. twee - de dan, wier hout ver - kooft: z'heeft
troos - ting uit - ge - trok - ken. Die 4. schoo - ne daar, zij cu - lo - teert. Maar

19 ze - ven jaar pra - tie - ke. Maar gaat nog da - ge - lijks met mij naar her - berg en klij -
slecht voor ha - re ja - ren. Want 'k heb ze, peins ik, nog ge - kocht al schacht zijn... en al

24 nie - ke: zij viel wel hon - derd - duj - zend - maal (wij vie - len soms te - za - men...) Ik
spa - ren. Zij mag, wan - neer ik vrij - en ga, mijn lief haar oog be - ko - ren; door

29 heb u, ou - de nog van doen, gij vliegt niet door de ra - men! Een
kooft ze niet, 'tis dat ik dan ge - wis ver - geet te smoo - ren. —

5+6: zoals 1+2